

KULTŪRA

MENAS ✨ LITERATŪRA ✨ MOKSLAS

Ant Naujųjų slenksčio

Štai ir vėl išeina senieji metai – lyg jų nebuvo. Jaunam žmogui tai gal ir nesvarbu, jauni laiko neskaiciuoja, o štai brandžiam žmogui neretai norisi atsiskirti į praėjusį laiką ir pažvelgti į jį su nuostaba, gailesčiu, o gal net ir su pasipiktinimu: na, ir kodėl gi taip nelengva prisiminti, kas reikšmingo ir gero per juos įvyko?.. Kodėl toji atmintis – tokia keista?

O juk nutiko visko – ir gražių dalykų, ir šiurpių. Šalia begėdiško negailestingumo ir paniekos gyvybei – ir žmogiškajai, ir visai Viešpaties sukurtai kūrinijai – skleidėsi pasiaukojančios meilės, kantrybės ir malonės darbai. Galima sakyti, kad tai pasaulio pusiausvyrą išlaikančios svarstyklės, bet, kita vertus, ar ne per daug garbės šiuo atveju suteikiama pasauliui kaip centrui? Gal ir jis pats tėra tik svarmuo, ir galbūt ne pats svariausias.

Mes laikome pasaulį centru, nors centras – tai visai kas kita. Tai toji begalybė, apie kurią rašė Simone Weil: „Blogis beribis, bet jis nėra begalinis. Tik begalybė riboja beribiškumą“. Užtat koks kraupus kartais mums beatrodytų pasaulis ir jame kerojantis blogis, vertėtų nepamiršti, kad blogį riboja begalybė.

Toji, kuriai nesvarbus laikas, kuriai paklūsta erdvės, kurios liepsnojančios branduolys – Meilė. O blogiui reikia mūsų trapių gyvenimų laiko, kad įsitvirtintų savo apribotame šiurkščiame kevale, maitinamas neapykantos.

Ir toji neapykanta nėra abstrakti. Ji turi savo konkretų taikinį ir tikslą. Ji dažnai prisidengia kilnaus tikslo siekimu. Tačiau jeigu leisite jai įsikerti savo širdyje, manydami, kad neapykanta gali būti *teisinga*, tai pražūsite. Kaip rašė mano mylima Agatha Christie – patriotizmo nepakanka, reikia, kad širdyje nebūtų neapykantos.

Mes pernelyg daug mąstome apie ateitį. Įsivaizduojame visokius jos pavidalus. Ir buginančius, ir gražius, o neretai – ir manipulytvyviai primetus ir įpirštus. O juk mes *visada* gyvename dabartyje. Ir kiekviena dabarties akimirka yra mūsų ateities akimirka, kai reikia spręsti ir veikti.

Mes negalime mylėti ateitin – mūsų meilės reikia šiandieną. Mes negalime jos nei rezervuoti, nei jos pasipildyti, nei atidėti patogesnei akimirkai. Taip pat – rezervuoti gailestingumo: jo reikia čia pat. Nes jeigu mūsų trapių laiko neužpildys gailestingumo ir meilės darbai, į tuščią laiką įsiskverbs neapykanta.

Gailestingumas slypi mūsų širdyse ir Dievo malonėje. Todėl mieliems „Draugo“ skaitytojams ir kitais metais norėčiau palinkėti to paties – gailestingumo ir meilės. Atjautos ir supratimo. Ir neįsileiskime širdin neapykantos.

Renata Šerelytė

efoto.lt nuotr.

Pasikartojimas

*Kai vėsu vakarą ties gluosniais
ir ties molėtais pakraščiais
kartojas paukščių takas,*

*nereikia į žvaigždynus
daugiau žiūrėti naktimis –
gana, kai spindintis raidynas
kartojasi vandenimis;*

*gana, kad jis pasikartoja
ir kad negrįžta kaip Mimi,
kad žvaigždės upės vėsujom
pavirsta upės dalimi.*

Algimantas Mackus

MRF
MEDIJŲ RĖMIMO FONDAS

Medijų rėmimo fon-
das 2025 m. suteikė
18 000 Eur paremti
projektą: *DRAUGAS*
laikraščio diasporos
žiniasklaida.

Šio šeštadienio Kultūros turinys

1-as psl. Renata Šerelytė. Ant Naujųjų slenksčio • 2-as psl. „Sutverk mane iš nebūties...“ Elena Mezginaitė, Graži-
na Cieškaitė, Jolita Skablauskaitė, Judita Vaičiūnaitė • 3-as psl. Algis Vaškevičius. 33 fotografų žvilgsnis į Lietuvos
kraštovaizdį • 4-as psl. Laimutė Vasiliauskaitė-Rožukienė. Paroda, kurioje daug Dangaus • 5-as psl. Laimutė Vasi-
liauskaitė-Rožukienė. Apie visatos ir žmogaus paslaptis – per medžius/ Algimantas Mackus. Žiemos eilės • 6-as psl.
In memoriam. Lietuva yra ten, kur esame mes... Rima Kašubaitė-Binder • 7/8-as psl. 2025 metų „Kultūros“ turinių
rodyklė

Laimingų Naujųjų metų!

„SUTVERK MANE IŠ NEBŪTIES“

ELENA MEZGINAITĖ

Ar buvo likimas, kai sukos keliai,
kai sukosi vėjai, pikti ir nekantrūs?
Many gyveni lyg po žemėm – giliai,
visų nevilčių ir kalčių išsilenkęs.

Ar aš tau linkėjau, ar tu man sakei,
kai švito žolynai birželio vidudienį:
pražūk be manęs, bet gyvena daiktai,
kurių atmintis amžinesnė nei mudviejų.

Pražūk be manęs, bet sulinko stakta,
atrėmusi petį ir tolimą žvilgsnį,
ir groja tas pats pianinas nakčia
tą patį, tą patį nekenčiamą ilgesį.

Ar traukias nuo mūsų, ar stovi šalia
kaip draugas – tylus ir išduotas likimas?
Ar tavo, ar mano, ar mūsų valia?
Mes viską žinojom. Mes nieko nežinom.

GRAŽINA ČIEŠKAITĖ

Sėkla smėlio laikrodyje

Kiekvieną kartą, kai krentu į smėlį,
pavirsta laikas tuo, kas liko jums.
O amžinybe, kas tave – šešėlį –
jamžins ir apjuodins, ir sudrums?..

O aš krentu į dykumą, kas kartą
girdėdama, kaip daigas manyje
suskaldo laiką – gintarinį karstą,
kurį per audrą neša žmonija.

Aš sėkla smėlio laikrodyje. Stiklas –
jis neužstoja žemės, į kurią –
derlingą, juodą – buvo mano tikslas
nukristi auštant. O vilties giria!..

Ji paversta į pelenų kasyklą.
Šaukiuosi deimanto, kuris galės
raižyti begaliniai tvirtą stiklą.
Aš – sėkla, nepradėjusi gėlės.

Kiekvieną kartą, kai krentu į smėlį –
bevaisį smėlį, – daigas manyje
suvirpa lyg vaikystė karuselėj...
Gal šitaip prasidėjo žmonija?

Aš sėkla smėlio laikrodyje. Laikas
mane jamžino, sudvasinęs per tai,
kad aš krentu, matau pro stiklą vaisių –
ko kartais tu, žmogau, nebematai – – –

JOLITA SKABLAUSKAITĖ

mylimieji mano, anapus ribos,
geriau išsilaisvinti, kur laukai
iki pat dangaus tvyro pilni šokančiųjų,
kur karvės ir akmenys veidais žmonių
be nevilties tau spokso iš paskos,
ir krūmai giedantys, ir angelai, suskridę
virš klojimų, neapsakomais drabužiais;
moja tau kiekviena guba saulės spalvos;
šiekštas čia, ar jo šešėlis nudilęs,
plynė apgaubta iškilnaus laukimo,
ir namai prasmegę žalumo pievose,
ir žmonės dievai, bėgantys pirštų galais
žolių bangomis sukilusiomis,
o kažkas, nukritęs ant galvos, dar miega
prieš kaitrią saulę; vidurdienis arba

rytas tykusiis, nurausvintas dūzgimo,
maži šokėjai išpuikę, ant šieno kupetos,
saldusis pienas, kupstai sklidini gyvybės;
ir sklandau virs versmės, saulės paausintos;
nerimas snaudžia, krantas kažkur pasirodo,
bet už jo vėl – upė, vėl šokančiųjų pasaulis,
vėl aš ten nardau, mylintieji mane;
nėra jokios ribos, vien dūzgimas bičių,
saulės blyksniai, dainos, ganyklos skaidrios –
vien virpuliavimas šešėlių.

JUDITA VAIČIŪNAITĖ

Trylika strofų

(Pagal M. K. Čiurlionio „Pasaulio sutvėrimą“)

...Sutverk mane – man taip baisu,
aš sklidina tylos balsų,
aš dar esu beformė masė,
dar niekas manimi nemąstė,
aš dar tik laikas beasmenis,
dar tik raukšlėjas mano smegenys.

...Ledinius ūkanų kalnuos
sutverk mane – aš kankinuos,
aš trokštu gyvasties: gal nervų,
o gal akių, kad atsivertum
ligi sužeidžiančio tikrumo
žaibavimu uolų karūnoj...

...Sutverk mane iš nebūties,
ištaręs tamsai – tebūnie!
Iš nesuvokto siaubo įsčių
iššauk į begalybę blizgančių
žvaigždynų, nes po ta ranka
mane valdys šviesos trauka...

...Aš gaivalas dar tebesu –
sutverk mane iš debesų,
aš dar chaosas ir miglynai,
bet atsiskirs krantai, gilyn
nuslūgs vanduo, ir iššviesėjęs
mane išplaus visatos vėjas...

...Sutverk mane vandens ženkle,
apaugusių bangų žole,
jau vandenų beribėj sferoj,
gal kažkurioj pirmykštėj eroj
pasėti dugno augalai
dėsningai, dosniai ir akiai...

...Kad palytėjimą pajustum,
sutverk mane iš jūros putų,
praskleisk miglas – kažkur kriauklėj
aš jau stangrėju, gal jau greit
priversi plakti mano širdį,
raudonai saulei tekant šįryt...

...Sutverk mane iš savo sapno,
iš atskalūniško alsavimo,
iš plaukiančios lelijos sėklos,
aš trokštu formos, trokštu sielos,
o vos pražydusi, tau šviesą
išspinduliuosiu tarsi viesulą...

efoto.lt nuotr.

...Man kūną, kaip diena realų,
sutverk iš kraujo ir koralų,
iš prasiskleidusios ugnies –
jos neužpūs visatoj nieks,
bus ligi šiurpulio šviesu,
vos tik suvoksiu, kad esu...

Sutverk mane – ugninį aisbergą,
tamsos gelmėj pažinęs aistrą,
pašventink dugno augmeniją,
jau spindesio per daug many,
pro ledinės bangas nudeginęs,
ligi dangaus išauga medis...

...Kol liūne liepsnos neužduso,
sutverk – aš plauksiu, kur medūzos,
kur gelmėje sustingsta gintaras,
kur visa raibuliuoja, kinta,
kur visa, kas yra, sudievinta,
sutinkant stulbinančią dieną...

...Sutverk mane. O jūrų rojau,
aš tau nenorom atkartojau
pražystančią šviesos ekstazę,
kada septynios spalvos tęsia
tau septynių natų gilybę,
jų prasmę, aiškią ir dvilypę...

...Lyg padermę miglos miražų
sutverk mane iš mineralų
ir juos atspindinčio vandens,
paskui jame pasivaidens
ir oro bokštai vėjų miestuos,
ir nepasiektos niekur sietuvos.

...Sutverk mane. Drėgna ir vaikiška
dar neregėtų jūrų žvaigžde,
dabar tu iš bedugnės atneri
į skaidrią saulės geometriją,
dabar sukrūpčioji, pajutusi
tą amžiną gyvybės judesį...

Lietuvos kraštovaizdį savo darbais parodoje atspindi kelios dešimtys šalies fotografų.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

33 fotografų žvilgsnis į Lietuvos kraštovaizdį

Algis Vaškevičius

Lietuvos nacionalinio dailės muziejaus (LNDM) Prano Domšaičio galerijoje Klaipėdoje iki ateinančių metų kovo veikia paroda „Kad ir pasaulio pabaiga: kraštovaizdis Lietuvos fotografijoje“. Tai pirmoji Lietuvoje tokio masto XX a. II p. – XXI a. kraštovaizdžio fotografijos ekspozicija, kurioje pristatomi 33 fotografų žvilgsnis į kraštovaizdį – tai ne tik atpažįstamos vietos, mūsų gyvenimo terpė, kurioje veikia geografinis, mitologinis, istorinis ir fizinis laikas, bet ir erdvė, kurioje skleidžiasi įvairialypė pasaulėjauta.

„Nors ir būtų pasaulio pabaiga, žmogus iki paskutinės sekundės bus linkęs netikėti artėjančia apokalipse ir stengsis slopinti kritinio susinaikinimo grėsmių keliamą baimę kraštovaizdžio toliuose – ten, kur baigiasi apčiuopiama realybė ir prasideda išivaizduojamas pasaulis, ten, kur egzistencinį nerimą užgožia amžinosios gamtos magija.

Viena vertus, kraštovaizdis yra realių vietų pynė, suformuojanti reljefą ir horizontą – žvilgsnio pasiekiamumo ribą, tačiau kraštovaizdis yra ir įvairialypė mentalinio bei estetinio veiksmo scena – erdvė, kurioje telpa daugybė prieštaringų emocijų ir suvokimų, interesų ir galių susikirtimų. Kiekviena visuomenės formacija kuria savo kraštovaizdį, nuslopina ar net sunaikina ankstesnių politinės, ekonominės, socialinės, kultūrinės, ekologinės raidos stadijų vertybes ir pakeičia jas savosiomis“, – teigia šios parodos kuratorė dr. Margarita Matulytė.

Anot jos, vieniems fotografams kraštovaizdis yra socialinė terpė, kurioje veikia geografinis, mitologinis, istorinis ir fizinis laikas, dabartis susijungia su praeitimi. Peizažo fotografijos padeda apčiuopti praejusiam laikui tvyrojusių pasaulėžiūrų pulsavimą, ne tik atspindėti vietos istoriją, bet ir pažymėti jos reliatyvumą. Menininkai iškelia kraštovaizdžio simbolines reikšmes, testuodami jas savo gyvenimo arba epochos verčių skalėje.

Kiti fotografai pasitelkia kraštovaizdį (realų arba menamą) naujų prasmų kūrimui. Fotografija sąmoningai arba intuityviai įtvirtina kraštovaizdžio fenomeną – erdves, kurių prasmų sandaupos visuomenės komunikacijoje nuolat kinta, plečiasi. Visų pirma veikia ideologinės nuostatos ir asociatyvumo patirtys, kurias maitina gamtos ir kultūros sintezuotos, „laukinės“ ar antropogenizuotos lokacijos. O šiandien ypač aktualios tampa menininkų nuorodos į antropoceno pasekmes ir civilizacijos ateities perspektyvas.

Savo darbus net tris galerijos aukštus užimančioje parodoje pristato tokie žinomi šalies fotografai kaip Vytautas Balčytis, Marijonas Baranauskas, Alfonsas Budvytis, Zenonas Bulgakovas, Vitalijus Butyrinas, Jonas Kalvelis, Algimantas Kunčius, Remigijus Pačėsa, Romualdas Rakauskas, Virgilijus Šonta ir dešimtys kitų.

Parodoje itin daug garsaus fotografo V. Šontos darbų, kurie išsiskiria netikėtomis detalėmis, požiūrio kampais.

Apie šį tragiško likimo fotografą režisierė Aistė Stonytė kuria dokumentinį filmą. Malonus netikėtumas yra ir žinomo Lietuvos kino bei teatro aktoriaus, diplomato, neseniai 85-ąjį gimtadienį paminėjusio Juozo Budraičio darbai. Jis fotografuoja jau daug metų, o šioje parodoje pristato nedidelio formato įsimenančius kraštovaizdžio, dažniausiai paskendusio rūke, kadrus.

„Kiekviena karta kuria savo kraštovaizdį, ankstesnių laikotarpių politinės, ekonominės, socialinės, kultūrinės, ekologinės raidos vertybes prislopi-

na arba visai panaikina, keičia dabarties visuomenei aktualiomis. Šioje parodoje galėsime pažinti kraštovaizdžio fenomeną, stebėti meninių vaizdinių įvairovę ir simbolinių verčių kaitą“, – apie šią parodą teigė LNDM Prano Domšaičio galerijos direktorė Skaistė Marčienė.

Parodos atidarymo dieną vyko Donato Bielkausko koncertas „Mirštantis. Miestas. Gyvenimui“ – muzikinis performansas, kvietęs išgirsti Klaipėdos garsovaizdį, susidedantį iš nenuilstančio uosto ritmo ir įkvepiančios vandens tėkmės – mariomis ir jūra plaukiančių laivų, vėjo ir daugybės logistinių linijų, jungiančių Klaipėdą su kitais pasaulio uostamiesčiais.

Visą parodos laikotarpį lankytojų lauks ekskursijos, edukacijos ir įvairūs renginiai – pokalbiai apie gamtą ir klimato kaitą su Mariumi Čepuliu ir Sengirės fondo atstovais, filmo „Rūgštus miškas“ (rež. R. Barzdžiukaitė), Dariaus Žiūros filmo peržiūros ir Remigijaus Treigio fotografijos dirbtuvės. Visi šie renginiai kvies idėmiau išsižūrėti į mus supantį kraštovaizdį ir mūsų pačių pėdsakus jame.

Ekspoziciją lydėjo ir mokslinė konferencija „Gamtos ir pasaulėvaizdžio sankirtos“, kurią kartu su LNDM rengė Klaipėdos universitetas ir Lietuvos kultūros tyrimų institutas. Renginio metu lankytojai buvo kviečiami pažvelgti giliau į gamtos ir žmogaus ryšį šiuolaikiniame pasaulyje.

Parodos temos gelmės išryškės ir ateinančių metų pradžioje pasirodysiančioje kuratorės dr. M. Matulytės mokslo studijoje „Kraštovaizdžio semiozė Lietuvos fotografijoje“. M. Matulytė yra humanitarinių mokslų daktarė, kultūros tyrinėtoja, fotografijos istorikė, Lietuvos kultūros tyrimų instituto vyresnioji mokslo darbuotoja, Lietuvos nacionalinio dailės muziejaus vyriausioji tyrėja. Jos darbas įvertintas ne viena premija: Vyriausybės kultūros ir meno premija (2014), Tarptautinio fotografijos festivalio „Rencontres d'Arles“ premija už metų geriausią istorinės fotografijos knygą (2015), Lietuvos fotomenininkų sąjungos (2019) ir Česlovo Milošo (2023) premijomis.

Parodos kuratorės teigimu, „žmonijos ateities prognozavimas yra vienas sudėtingiausių uždavinių, kuriuos, pasitelkę dirbtinį intelektą, bando spręsti mokslininkai. Hipotetiškai testuojant vizionierių kūrinių mokslininkų vykdomais dirbtinio intelekto tyrimais tenka pripažinti, kad DI dar nepasiekė tokio technologinio lygmens, kad galėtų objektyviai projektuoti Žemės ir žmogaus gyvenimo perspektyvą (nebent tyrimų rezultatai yra užslaptinti ir prie jų nėra atviros prieigos). Juo labiau posthumanistinę ateitį neįmanoma numatyti humanitariškai, tačiau verta išsiklausti į meno kalbą išreiškiamus paradoksalius vaizdinius, nes ši žinija skatina tobulinti dabartį, keisti mūsų mąstymą“.

Informacija apie šios parodos renginius ir edukacijas skelbiama LNDM svetainėje ir socialiniuose tinkluose.

Paroda, kurioje daug dangaus

Laimutė Vasiliauskaitė-Rožukienė

Parodoje – menininko, grafiko ir dėstytojo Rolando Rimkūno įvairaus laikotarpio ir stiliaus kūryba: grafinis dizainas, grafika, tapyba, heraldika, vizualinės tapatybės ženklai (pvz., tušinuku pripiešta daug dangaus su klausimu *Dangus. Kaip ten patekti?*), piešiniai su frazėmis, ypatingą vietą užima salė, kurioje – iliustracijos naujam Romos Mišiolui.

Autoriaus pageidavimu, keturiasdešimties metų kūrybinio laikotarpio paroda eksponuojama ne kaip apžvalginė (chronologine tvarka), o padalinta į jam svarbias dalis: *Kūnui – Valsybei, Širdžiai – Dievui ir Sielai – Sau*.

Parodos kuratorė Oksana Judakova žiūrovui paaiškina, kodėl: „Rolando kūryboje susijungia *sacrum ir profanum*, ši paroda – tai bandymas pažvelgti į kūrėjo struktūrą iš vidaus: kaip kūnas, širdis ir siela persikirsto atsakomybę tarp darbo, tikėjimo ir laisvės“.

Kūnui – Valsybei. Pagal užsakymą menininkas yra sukūręs apie 140 valstybinės simbolikos darbų (jų ženklų) Lietuvos institucijoms ir įstaigoms (bankui, Generalinei prokuratūrai, Priešgaisrinės apsaugos departamentui, paštui, monetų kalyklai, Vidaus reikalų ministerijai, Sveikatos mokslų universitetui, Sporto universitetui, Katalikų bažnyčiai ir kt.); modernios heraldikos ženklų – daugiau nei šimtui Lietuvos miestelių, herbų vėliavų ir atspaudų, monetų, monogramų, iliustravęs knygų.

Sielai – Sau. Tai grafikos piešiniai, atspaudai, sukurti be užsakovo, juose – atsitiktinai nugirstos frazės, populiariosios kultūros ženklai, personažai, kartais asmeniniai simboliai. Tai nėra užbaigtos istorijos, veikiau vizualinių užrašų sistema – žodynas (pvz., piešiniai su prierašu: *Jie taip pat yra Visatos dalis*).

Visi ciklų pavadinimai yra citatos, kurios iš užstrigusių plokštelių pradėjo kartotis piešiniuose, išsirėžė į atmintį, tapo klausimais. *Banalybės* (apie tikėjimą ir abejones, pasak autoriaus, jose svarbu ne tik vaizdas, bet ir žodžiai, kažkada įstrigę galvon); *Klasikos animacija* (1998–1999, masinio reproduktivimo psichologinio perkėlimo technika šviesesnei pasaulėvokai: nors rusų kalbą pakeitė anglų kalba, tačiau gilesnis sovietinis turinys liko toks pat ir beveik taip pat pasivinkęs), *Got mit uns* (*Dievas su mumis*, 2010–2011, pasitikėjimą Juo net kai dangus kontroliuojamas), šūkis „Flower Power“ (Gėlių jėga, bitnikų kartos JAV ir Vakarų Europoje šūkis, pasyvaus pasipriešinimo ir neprievarios simbolis); originalus herbas Mažajai Lietuvai, kurio ji niekada neturėjo (knyga moters raitelės rankose), šis herbas nepatvirtintas, nes nebuvęs palaikytas net feminisčių; 1989–2000 sukurti du taptybos darbai „Grūstės kapinės“.

Autoriaus mintys apie darbų ciklą *Dievas su mumis*. „*Dangus. Kaip ten patekti?*“ frazė, parašyta rusų kalba ant namo sienos Taline, menininkų rezidencijoje, įkvėpė Rimkūną sukurti daugybę Dangaus pie-

Rolandas Rimkūnas. *Grūstės kapinės*. Tapyba, 1989–2000 m.

R. Rimkūnas. „Ir viskas, kas vyksta dabar manyje, taip pat yra Visatos dalis“.

šinių tušinuku. Vėliau atsirado frazė: *Dievas su mumis*. Štai kaip ši ciklą pristato autorius: „*Įkliuęs į gyvenimo duobę tikėjau, kad Dievas su manimi. Manau, tuo tikėjo ir mano senelis užjūrio kasyklose, ir mano tėvas, mušamas rusakalbio tardytojo, ir tardytojas, mušantis mano tėvą, ir visi sovietmečiu blokinių namų berniukai, mano kaimynai, dabar šnekantys angliškai, vokiškai, ispaniškai, lenkiškai... Atradau ne tik debesis, bet ir lėktuvų paliktus pėdsakus. Banalu, bet tie pėdsakai danguje yra tarsi visi mūsų įvairiakalbiai tikėjimai, norai, troškimai. Skirtingi, ir kartu vienodi. Veržlūs kaip lėktuvo skrydis, paliekantis tik menką, beribę dangaus platybę išsišklaidančią baltą juostą. Kodėl tušinukas? Piešiniai tušinuku palaipsniui nyksta. Taip juos veikia saulės šviesa. Pradžioje blėsta spalva, vėliau vaizdas. Tai neišvengiamas procesas, kurį tam tikru metu pradeda jausti kiekvienas. Jaučiu ir aš. Viskas turi pradžią ir pabaigą“.*

Širdžiai – Dievui. Tai penkiolika juodai baltų iliustracijų Romos mišiolui lietuvių kalba. Darbai primena medžio raižinius, sukurti skaitmenine (vektorine) grafikos technika. Toks iliustruotas mišiolas lietuviškai su natomis bus pirmą kartą. Jį rengia Lietuvos Vyskupų konferencijos Liturgijos komisija su leidykla „Katalikų pasaulio leidiniai“ (laukiama aprobacijos Vatikane).

Devynios didžiosios (titulinės) iliustracijos šiai pagrindinei lotynų apeigų katalikų literginei knygai yra skirtos svarbiausioms liturginėms šventėms: *Pasku-*

tinės vakarienos scena, Nukryžiuojimas, Viešpaties didybė (advento laikotarpis), *Kristaus gimimas* – Kalėdų šventė, *Trys išminčiai* – Viešpaties apsiireiškimui. Šešios mažesnės skirtos Šventųjų ir Dievo Motinos iškilmėms: Šv. Kazimiero (kovo 4 d.), Šv. Jono Krikštytojo (birželio 24 d.), šv. Petro ir Pauliaus (birželio 29 d.), Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų (rugpjūčio 15 d.), Visų Šventųjų (lapkričio 1 d.), Švč. Mergelės Marijos, Gailestingumo Motinos (lapkričio 16 d.).

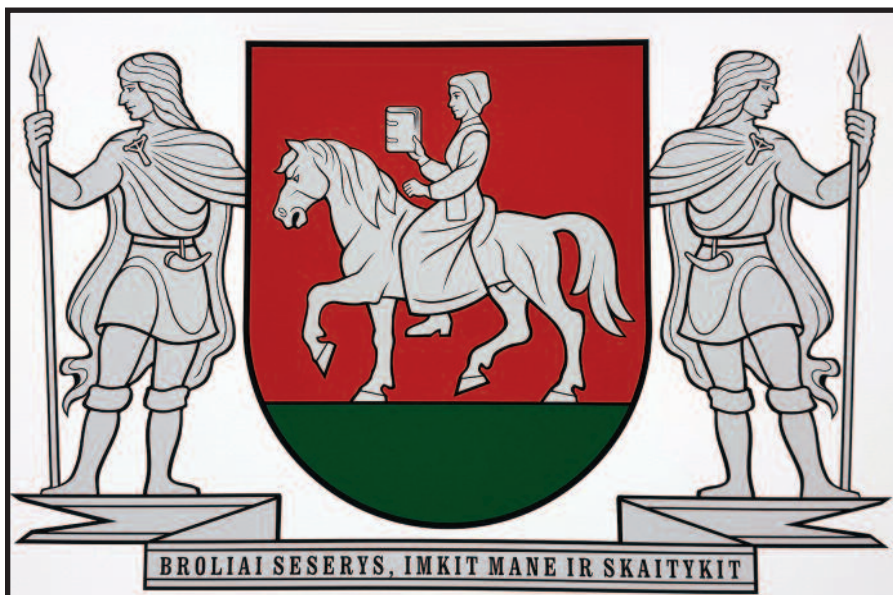
Pirmą kartą mišiole pavaizduoti išskirtinai Lietuvos Katalikų bažnyčiai svarbūs šventieji ir palaimintieji: Mykolas Giedraitis, Jurgis Matulaitis, Teofilius Matulionis, šv. Petro ir Pauliaus atvaizduose – medinių Stelmuzės bažnyčių skulptūrų replikos. Iki šiol Lietuvos bažnyčiose buvo naudojamas 1987 m. išleistas mišiolas lietuvių kalba, kuriame yra tik vienas būtinas vizualus elementas – kryžiaus nuotrauka.

Apie autorių. Rolandas Rimkūnas gimė 1963 m. Kaune, politinių tremtinių ir kalinių šeimoje. Dirbo ketaus liejykloje darbininku, tarnavo sovietinėje armijoje. Baigė grafikos menų magistro studijas Vilniaus dailės akademijoje, dėsto grafinį dizainą VDA Kauno fakultete. Yra Lietuvos dailininkų sąjungos Lietuvos grafinio dizaino asociacijos, agentūros Ilustopia (Portugalija), Lietuvos autorių teisių gynimo asociacijos narys. Surengė 11 personalinių parodų, dalyvauja grupinėse parodose Lietuvoje ir užsienyje. Jo kūrinių yra įsigiję Nacionalinis M. K. Čiurlionio dailės muziejus, MO muziejus, muziejus Italijoje, privatūs kolekcininkai.

Rimkūno darbus VDA parodų salėje „Titanikas“ bus galima pamatyti iki 2026 m. sausio 24 dienos.

Parodos plakatas

Herbas Mažajai Lietuvai, kuris nebuvo patvirtintas

Apie visatos ir žmogaus paslaptis – per medžius

Austės Skardžiukaitės-Kabašinskienės paroda
M. ir J. Šlapelių muziejaus galerijoje

Laimutė Vasiliauskaitė-Rožukienė

**Autorės mintys apie savo grafi-
kos kūrinių parodą „Gelmė“.** <...> ty-
rinėju paviršinį žemės sluoksnį, kuris su-
fleruoja apie po juo esančias gelmes. Be-
ribė šaknų sampyna paviršiun siunčia mo-
kytojus, kurių stebėjimas veda prie suvo-
kimo, jog visa, kas gyva, yra nedaloma cik-
lo dalis. Augalų karalystės tyrinėjimas su-

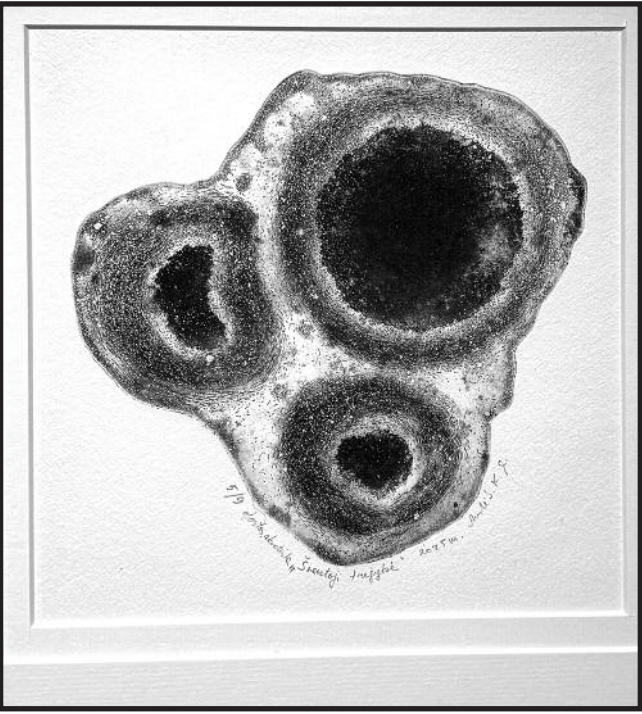
tinta, lovisas, sausa adata) sukurti
2024, 2025 metais. Juose – medžiai, jų
išraitytos šakos (*Upės teka*), šaknys ir
požeminis pasaulis (*Apykaita*, *Šalti-
nis*, *Jungtys*, *Jūržolių šokis*), jų, kaip
ir mūsų visų – gimimas, augimas
(*Prigimtis*, *Grąža*, *Pernaša*, *Šventoji
trejybė*, *Pradžia*, *Visuma*, *In corpo-
re*), kt., sulapojimas
nepaisant visko (la-
peliai tarp staga-
rų), kelmai ir jų iš-
kalbingos rievės.
Jaunosios meni-
ninkės išvalgos ir
patirtis profesio-
nalūs, jos paroda
„Gelmė“ visiškai
atitinka pavadini-
mą savo gilimu.

Studijos. Austa
Skardžiukaitė-Ka-
bašinskienė 2025
m. baigė taikomo-
sios grafikos baka-
lauru studijas VDA
Kauno fakultete,
yra Grafikos MA 1
kurso studentė. Jai
menine išraiška la-
biausiai artima
graviūra, ypač gi-
liaspaudė (tyrinė-

ja abstrakcijas bei konkretumo ri-
bas). Piešimas jai irgi ne mažiau svar-
bu: tai išraiškos būdas iš tiesų pa-
matyti: atskleisti vidinius pasaulius
ir naujas perspektyvas.

Kitos personalines parodos:
„Šuolis“ (galerija „Balta“, 2023); „Ar-
timieji“ (VDA Kauno fakulteto gale-
rija, 2024 m). Jos kūrinys „Duetas“
buvo apdovanotas premija penktojo-
je Alytaus jaunųjų menininkų bie-
nalėje „Meno kodas 2024. Sinestezija“.

Edukatore. Šią vasarą, 12-ajame
dailininkų plenaryje, Niūronyse Austa
dalyvavo penktą kartą, meno dirtu-
vėje pasakojo apie *ex libris* istoriją ir
technikas: mokė susikurti savą eks-
librisą ir jį atsispausti.

Austė Skardžiukaitė-Kabašinskienė. *Šventoji Trejybė*

lėtina laiką, pasaulis atrodo būtent toks,
koks ir turėtų būti. Gelmė, iš kur ateiname
ir sugrįžtame, vilioja savo neapčiuopia-
mybe, kurios mažoji dalis matoma pavir-
šiuje, o likusioji, kažkur anapus – nepa-
žįstama, nesuvokiama. Gyvastis, kylanti
bendrame visatos lopšyje, kuriuo tikima vi-
sur, visada ir visų. Metalinė klišė, kaip at-
spaudo kilmė, savyje talpina gylį, kurio
dėka popieriaus paviršiuje nugula vaizdas.
Jaudulio paslaptis slypi žiūrint į pilnai iš-
ėsdintos klišės juodulį, kuomet gelmė
tampa artimesnė, ne suvokiama, o nu-
jauciama.

**Parodos „Gelmė“ kūrinių pava-
dinimai ir technika.** Dauguma šioje
parodoje menininkės ofortų (akva-

Algimantas Mackus

Žiemos eilės

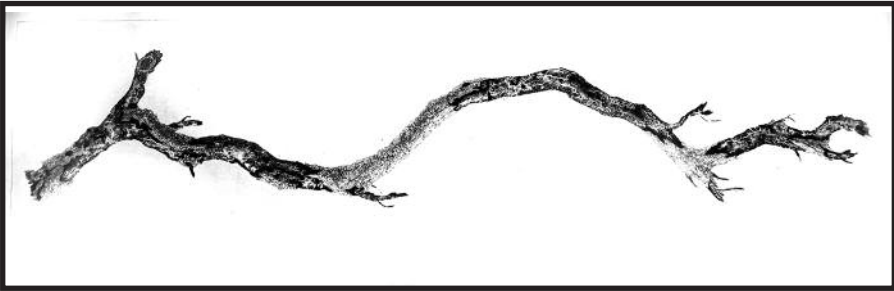
Ant žemės krenta balto pūko snaigės,
suminga, kur užkliūva jų sparnai.
Ir ten jau žaidžia ledo žvaigždės
ties mano pirkios langu... Ir tenai:

suskamba vakaro tyloj varpelis,
žiemos varpelis, jaunas ir skardus.
Girdi sielos pavasarį jame čiurlenant
ir tekant sidabrinę srovę po ledu.

Paskiau apsninga žalią pirkios stogą:
iškyla angeliška sniego baltuma
ir viskas, rodosi, džiaugsmu žėruoja –
naktis žvaigždėta ar ateinanti diena.

Ir rodosi toliau, kad šaukia tas varpelis
tave gyveniman kitan.
Tik nežinai, kur ves didysis rogių kelias
ir kas grąžins atgal... O kas? ..

O kas atves klajūnus prie Nevėžio kranto,
benamius kas į apsnigtąją Lietuvą grąžins?
Tik Tu, Didysis žemės ir dangaus Valdove,
kurs krintančioje snaigėje esi.

Austė Skardžiukaitė-Kabašinskienė. *Upės teka*

Austė Skardžiukaitė-Kabašinskienė. *Po priedanga*

Galerijos rūsyje.

L. Vasiliauskaitės-Rožukienės nuotr.

IN MEMORIAM

Skaudi netektis. Gruodžio 20 d. Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje Lemonte atsisveikinama su iškilia lietuve, mokslininke, aktyvia visuomenininke, Lietuvos universitetų moterų asociacijos (LUMA) Vakarų Amerikos skyriaus pirmininke prof. Rima Kašubaite-Binder.

Nuoširdžiai užjaučiame šeimą, artimuosius, LUMA Vakarų Amerikos skyriaus nares. Su šviesiąja atmintim Amžinybėn palydėkime lietuvių moterį, telkusią bendruomenes, gyvenimo kelią paskyrusią švietimui, tikėjusiai, jog Lietuva yra ten, kur gyvena lietuviai...

Amžinojo poilsio vieta – Šv. Kazimiero kapinėse Čikagoje šalia jos tėvelių.

Lietuvos universitetų moterų asociacija

Lietuva yra ten, kur esame mes...

Apie šviesios atminties Rimą Kašubaite-Binder

Rima Kašubaite-Binder (1939 03 21 – 2025 12 16) gimė Kaune. Antrojo pasaulinio karo metu, kai vokiečiai žygiavo į Lenkiją ir į Lietuvą, tėvai Antanas ir Angelė Kašubai dirbo. Tėvas – Pieno centre, o mama dirbo sekretore. Gyveno Žaliakalnyje, Kaune. Vaikas būdama, Rima nesuprato to laiko grėsmės, bet tėvai klausėsi žinių ir nutarė, kad visa šeima turi palikti Lietuvą. Viską palikę, išvažiavo paskutiniu traukiniu iš Lietuvos atvirame vagone. Keliavo ir klaidžiojo, kol tėvas surado pažįstamą, kol įsikūrė pabėgėlių stovykloje. Nors buvo maža, bet jautė, kaip tėvai atsiduoda žmonijai, ne tik savo šeimai. Tai gyvenimo mokslas, likęs iki dabar – padėti, dirbti visuomenės labui, ne tik sau.

1949 metais atvyko į Ameriką, apsigyveno New Yorke, tėvas dirbo vištų ūkyje. Gyveno Milwaukee, WI. Sunkų darbą fabrikuose dirbo abu tėvai. Vakaraus jie organizavo lietuvių ir sukūrė pirmą lietuvių bendruomenę, kuri iki šio laiko veikia Milwaukee.

Toliau kelionė vedė į Čikagą, darbo statusas pasikeitė. Tėvas gavo darbo bankę pagal profesiją. Mokėsi. Mama dirbo siuvykloje ir laukė naujagimės dukrytės, sesers Viktorijos. Abi augo ir mokėsi.

Neturėjo progos mokytis lietuviškai rašyti, tik skaityti ir kalbėti tik namuose. Gimnazijoje pradėjo šokti tautinius šokius, skleisti Lietuvos tautodailę muziejuose, priklausė „Dainavos“ ansamblui ir dalyvavo pirmoje Dainų šventėje Amerikoje. Įstojus į universitetą, dalyvavo Tautininkų susirinkimuose, sėmėsi patirties. Buvo pakviesta į Korp Neo-Lithuania. Tėvas neolitanas nuo Kauno laikų, o mama – Filie a Neo-Lithuaniae (įkurta 1928 m.). Rima Kašubaite buvo pirma studentė, pakelta iš „fuksių“ į Korp Neo-Lithuania, išrinkta Korp Neo-Lithuania vicepirmininke. Taip pat buvo išrinkta į Vyriausiąją Lietuvių tautinio kultūros fondo valdybą. Fondas išleido daug knygų ir šelpė Lietuvos studentus.

Jos veikla buvo skleisti Lietuvos vardą tarp amerikiečių studentų ir kartu dirbti su Baltijos šalių studentais.

Baigusi universitetą pradėjo mokytojauti, įgijo magistro laipsnį ir įstojo į JAV LG Waukegan-Lake County apylinkę, buvo išrinkta pirmininke. Tuo metu Lietuva buvo pakviesta kaip garbės tauta Milwaukee rengti tarptautinį festivalį, parodą. Buvo išrinkta į JAV Vyriausiąją Tarybą ir dirbo 6 metus. Taryboje buvo vicepirmininkė, Mokslo komitete, kuris prižiūri lituanistines mokyklas visoje Amerikoje. Tuo metu pristatė net 5 kursus lituanistinių mokyklų mokytojams. Skaitė paskaitas Mokslo Akademijos sąskrydyje Čikagoje. Pirmą tokia konferencija buvo ruošta Jaunimo centre, kurioje pranešimus skaitė mokslininkai iš Lietuvos, dalyvavo dr. A. Avižienis, Amerikos valstijų universitetų profesoriai.

Paruošė magistro darbą Northern Illinois University. Mokytojavo, buvo vicedirektorė dviejose mokyklose, direktorė 12 mokyklų su 500 mokytojų personalu. Baigė doktorato studijas gaudama filosofijos daktaro (Ph.D.) vardą. Dalyvavo tarptautinėse konferencijose, parengė nemažai knygų lietuviams, taip pat vadovėlių, kurie iki šiol naudojami kaip mokymo priemonės mokyklose.

Skaitė paskaitas Kauno technologijos universitete ir taip pat Rygoje – gabiųjų vaikų mokymas, psichologija ir t.t.

Rima Kašubaite-Binder

Pakviesta įstoti į Lietuvos universitetų moterų asociaciją (LUMA), jau po metų buvo išrinkta pirmininke. Tai LUMA Vakarų Amerikos skyrius. Žinant, kad yra dalelė Lietuvos Indianos valstijoje botanikos sode, parengė projektą. Sodas įkurtas 1936–1937 metais, jame – 15 šalių sodeliai didelėje erdvėje. Rado įkurtą Lietuvos plotą, kur 1941 metais pasodinta eglė, dedikuota prezidentui Antanui Smetonai. Pradėjome darbą, kuris tęsėsi beveik 4 metus. Sukūrė sodą, rinko lėšas. Rima Kašubaite-Binder pati važiavo į visas lietuvių bendruomenes. Tikslas buvo iki 2018 m. Lietuvos nepriklausomybės šimtmečio įkurti Lietuvos garbei tokį centrą, kuriame susibūrė net 15 organizacijų. Dalyvavo generalinis konsulas, Lietuvos šauliai, Vyčiai, JAV Lietuvių Bendruomenės, miesto meras, valstybės senatorius, 500 svečių.

Kaip LUMA Vakarų Amerikos skyriaus pirmininkė dalyvavo Lietuvoje konferencijoje „Migracija ir Europos ateitis“, skaitė pranešimą.

Rengė moterims seminarus temomis: moters stresas, sugyvenimas su vyrais alkoholikais, vaikų auklėjimas/disciplina, šeimos sklandus gyvenimas.

Sūduvai padovanojo skulptoriaus V. Kašubos ir menininkės M. Stankūnienės darbų, prisidėjo prie Lietuvių Meno galerijos „Siela“, veikiančios Pasaulio lietuvių centre Lemonte, veiklos.

LUMA skleidžia Lietuvos vardą, istoriją ir globoja atvykusias šeimas. Pastaraisiais metais padėjo ir pati kaip „advokatė“ rūpinosi šeima, kurios vaikas neįgalus. Stengėsi surasti sveikatos draudimą, palaikydama ryšius su valstybine mokykla, bei rūpinosi visapusiška vaiko globa. Tai valandų ir savaitių darbas ne tik susirašinėjant su buvusiais Lietuvoje trumparegių mokykla, bet ir įveikiant valstybės biurokratijos slenksčius.

2019 m. dalyvavo Graduate Women International konferencijoje „Taika per švietimą“ Ženevoje, Šveicarijoje. Buvo Lietuvos delegatė su balsavimo teise, skaitė pranešimą. Lietuva, kaip mažiausia šalis, turėjo balsą tarp 40 šalių.

Kita misija Lietuvoje – J. Budrio Polovinsko ir Reginos Kašubaitės-Budrienės palaikų perlaidojimas, dalyvavo Kaune, Vilniuje, Klaipėdoje.

Dukra Kristine Margot – mokytoja, sūnus Antanas su žmona įsivaikinę du berniukus iš Lietuvos, vyras – Walter Binder, advokatas, neseniai iškeliavęs Amžinybėn...

Rimos Kašubaitės-Binder gyvenimas, prasmingi ir kilnūs darbai skirti Lietuvai ir lietuviams, pavyzdys taurios moters. Ji gyveno ir buvo pavyzdžiu moterims ir skleidė gerą ir šviesą, atitinkdama LUMA motto „Kokia moteris, tokia ir tauta“ (Vydūnas).

Dalia Poškienė
LUMA prezidentė

R. Kašubaite-Binder (d.) J. Polovinsko-Budrio ir R. Kašubaitės-Budrienės perlaidojimo ceremonijoje Klaipėdoje, 2023

2025 metų „Kultūros“ turinių rodyklė

Asmenybės

Daugirdė, Inga. G. Petkevičaitės-Bitės bičiulystė su P.Višinskiu ir Žemaite. – 2025.01.11, Nr.2. – 2025.01.18, Nr.3. – 2025.01.25, Nr.4. – 2025.02.01, Nr.5. – 2025.02.08, Nr.6.

Ivanauskienė, Jūratė. Lietuvio pagarba lietuviui (Kazys Almenas). – 2025.05.24, Nr.21. – 2025.05.31, Nr.22.

Ivanauskienė, Jūratė. „Tik...ašara“. Lacrima – Marija Katiliūtė. – 2025.11.22, Nr.42.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Aldonai Elenai Puišytei kūryba – kaip pašaukimas. – 2025.06.28, Nr.26. – 2025.07.05, Nr.27.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Ant didžiųjų kūrybos svarstyklių (Vladas Kalvaitis). – 2025.09.06, Nr.31. – 2025.09.13, Nr.32.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. „Atgaiva“ – tai dvasinis sukrėtimas (Gytis Padegimas). – 2025.12.20, Nr.46.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Eglė Juodvalkė. – 2025.05.03, Nr.18.

Peleckis – Kaktavičius, Leonas. Lietuviškos kultūros ambasadorė Jolanta Vaičiaitytė. – 2025.06.27, Nr.23.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Likimo nepasirinksi. Jis renkasi tave (Eugenijus Ignatavičius). – 2025.11.08, Nr.40. – 2025.11.15, Nr.41. – 2025.11.22, Nr.42. – 2025.11.29, Nr.43.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. „Pagarbą lietuviškam žodžiui išugdė mokytojai“ (Perlis Vaisieta). – 2025.10.11, Nr.36. – 2025.10.18, Nr.37.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Per laiko kopas (Leonas Stepanauskas). – 2025.04.12, Nr.15. – 2025.04.19, Nr.16.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Rašydamas Jonas Mikelinskas pagalvodavo ir apie Nobelio premiją. – 2025.07.12, Nr.28. – 2025.07.19, Nr.29.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Nidos atvirukai (Algimantas Baltakis). – 2025.02.15, Nr.7. – 2025.02.22, Nr.8. – 2025.03.01, Nr.9. – 2025.03.08, Nr.10. – 2025.03.15, Nr.11.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Žydinčių medžių pranašystė (Marytė Kontrimaitė). – 2025.03.22, Nr.12. – 2025.03.29, Nr.13. – 2025.04.05, Nr.14.

Petraitytė, Astrida. Povilo Višinskio gijos Martos Zauniūtės veikime. – 2025.10.04, Nr.35. – 2025.10.11, Nr.36. – 2025.10.18, Nr.37.

Strazdaitė-Žiberkienė, Aušra. Vytautas Bacevičius – ne tik dėl jubiliejaus. – 2025.02.01, Nr.5.

Vanagas, Rimantas. Duktė ir sūnus parkeliavo namo... (Aldona Avižienytė-Venk, Romualdas Kriaučiūnas). – 2025.05.17, Nr.20.

Vaškevičius, Algis. Diplomatai Petras ir Juzefa Daužvardžiai: tarnavę Lietuvai ir nenusilenkę doleriui. – 2025.02.01, Nr.5.

Vaškevičius, Algis. Iš užmaršties prikeliami dar viena ypatinga išeivijos asmenybė (Vladas Daumantas-Dzimidavičius). – 2025.12.13, Nr.45.

Vaškevičius, Algis. Minimi Beatričės Kleizaitės- Vasaris ir Magdalenos Birutės Stankūnienės 100-mečiai. – 2025.01.18, Nr.3.

Dailė

Klimavičiūtė, Armanda. Bruno Munari kserografinis proveržis. – 2025.03.01, Nr.9.

Klimavičiūtė, Armanda. Kiekvienam po lietuvišką juostą. – 2025.02.01, Nr.5.

Klimavičiūtė, Armanda. Nuogas dizainas. – 2025.03.22, Nr.12.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Timo Burtono pasaulis. – 2025.03.29, Nr.13.

Petraitytė, Astrida. Baroko menų puokštė Valdovų rūmuose. – 2025.09.20, Nr.33.

Petraitytė, Astrida. Džiugus nutikimas: Lietuvon grįžusi Slendzinkio „Vaidilutė“. – 2025.12.20, Nr.46.

Petraitytė, Astrida. Gegužė pasitikta NDG naujienomis. – 2025.05.10, Nr.19. – 2025.05.17, Nr.20.

Petraitytė, Astrida. Juslių ir jausmų paliudijimai Vilniaus paveikslų galerijoje. – 2025.02.15, Nr.7.

Petraitytė, Astrida. Laukžemės Madonos apsiरेikimas Vilniuje. – 2025.09.27, Nr.34.

Petraitytė, Astrida. Lietuvą pasauliui pristatčiusios Paryžiaus pasaulinės parodos. – 2025.12.06, Nr.44.

Petraitytė, Astrida. Pagerbiant Ingridą Korsakaitę... – 2025.11.08, Nr.40.

Petraitytė, Astrida. Romantizmas kaip pilietinė/politinė pozicija. – 2025.10.18, Nr.37.

Petraitytė, Astrida. Valdovų Vazų barokinės naujovės Vilniaus rūmuose. – 2025.05.31, Nr.22.

Petraitytė, Astrida. Vasaros parodos pamaryje. – 2025.07.26, Nr.30.

Skiemonytė, Indrė. „Portalo“ scenografinė kelionė: tarp šviesos, erdvės ir vaizduotės. – 2025.01.18, Nr.3.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Apie visatos ir žmogaus paslaptis – per medžius. – 2025.12.27, Nr.47.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. „Atsivėrimai. Iš Lietuvos banko dailės rinkinio.“ – 2025.03.01, Nr.9.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Istorijų namuose – tarptautinė paroda „Karalienė, karalystė ir jausmai“. – 2025.06.14, Nr.24.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Nauja paroda Bažnytinio paveldo muziejuje „Buvo ir yra. Vilniaus benediktinų istorija“. – 2025.01.11, Nr.2.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Naujoji proginė moneta „Metro Cattolico – 350“. – 2025. 05.24, Nr.21.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Paroda, kurioje daug dangaus. – 2025.12.27, Nr.47.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Retrospektyvinė Jūratės Kazakevičiūtės paroda „Kintantys kūnai“. – 2025.05.17, Nr.20.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. „Senoji Lietuva Napoleono Ordos akvarelėse.“ – 2025.10.25, Nr.38.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Ukrainos Pidhircių rūmai – Lietuvos Valdovų rūmuose. – 2025.05.03, Nr.18.

Esė

Šerelytė, Renata. Apsikabinančios stichijos. – 2025.07.19, Nr.29.

Šerelytė, Renata. Ant Naujųjų slenksčio. – 2025.12.27, Nr.47.

Šerelytė, Renata. Apsisiausti debesiu. – 2025.01.04, Nr.1.

Šerelytė, Renata. Balsas pro debesį. – 2025.05.31, Nr.22.

Šerelytė, Renata. Brėkšma. – 2025.01.25, Nr.4.

Šerelytė, Renata. De profundis. – 2025.10.25, Nr.38.

Šerelytė, Renata. Drungnųjų lūpomis. – 2025.01.18, Nr.3.

Šerelytė, Renata. Dvasių keliai. – 2025.11.01, Nr.39.

Šerelytė, Renata. Gelmės akys. – 2025.11.15, Nr.41.

Šerelytė, Renata. Iš Dangaus atminties. – 2025.01.11, Nr.2.

Šerelytė, Renata. Išlydytas varis. – 2025.06.27, Nr.23.

Šerelytė, Renata. Išreikšti save. – 2025.03.29, Nr.13.

Šerelytė, Renata. Įžodinta būtis. – 2025.10.04, Nr.35.

Šerelytė, Renata. Jeigu į viską atsakyta. – 2025.05.17, Nr.20.

Šerelytė, Renata. Kai ištrypsta žodžiai. – 2025.05.24, Nr.21.

Šerelytė, Renata. Kai laikmetis pranoksta vaizduotę. – 2025.09.27, Nr.34.

Šerelytė, Renata. Kai lauki ir ilgiesi. – 2025.12.06, Nr.44.

Šerelytė, Renata. Kibirkštys tamsumoje. – 2025.03.15, Nr.11.

Šerelytė, Renata. Krištolinės mintys. – 2025. 09.20, Nr.33.

Šerelytė, Renata. Kryžiaus ašmuo. – 2025.01.11, Nr.2.

Šerelytė, Renata. Laimės marškiniai. – 2025.06.28, Nr.26.

Šerelytė, Renata. Laisvės paradoksas. – 2025.07.05, Nr.27.

Šerelytė, Renata. Lapelis rudenio vėjyje. – 2025.10.18, Nr.37.

Šerelytė, Renata. Meilės gravitacija. – 2025.12.13, Nr.45.

Šerelytė, Renata. Meilės vertė. – 2025. 04.26, Nr.17.

Šerelytė, Renata. *Noblesse oblige*. – 2025.03.08, Nr.10.

Šerelytė, Renata. Nuplėšiamos rudenio dienos. – 2025.09.06, Nr.31.

Šerelytė, Renata. Pataisyti praeitį. – 2025.02.22, Nr.8.

Šerelytė, Renata. Peteliškės sparnas. – 2025.02.01, Nr.5.

Šerelytė, Renata. Pėdelės atspaudas. – 2025.04.05, Nr.14.

Šerelytė, Renata. Pradžios taškas. – 2025.11.29, Nr.43.

Šerelytė, Renata. Reikšmingi žmonės. – 2025. 09.13, Nr.32.

Šerelytė, Renata. Reiškiniai. – 2025.05.03, Nr.18.

Šerelytė, Renata. Senienos. – 2025.06.14, Nr.24.

Šerelytė, Renata. Sergstintis angelas. – 2025.04.12, Nr.15.

Šerelytė, Renata. Skaidrios širdys. – 2025.12.20, Nr.46.

Šerelytė, Renata. Skinti dieną. – 2025. 03.22, Nr.12.

Šerelytė, Renata. Sniego laukimas. – 2025.11.08, Nr.40.

Šerelytė, Renata. Šilkinis voratinklis. – 2025.02.15, Nr. 7.

Šerelytė, Renata. Šviesa veidrody. – 2025. 04.19, Nr.16.

Šerelytė, Renata. Šviesos laikas. – 2025.07. 26, Nr.30.

Šerelytė, Renata. Tarp ašmenų. – 2025.10.11, Nr.36.

Šerelytė, Renata. Tarp ilgesio ir netikėjimo. – 2025.11.22, Nr.42.

Šerelytė, Renata. Tylos sluoksniai. – 2025.05.21, Nr.25.

Šerelytė, Renata. Tolstanti svajonė. – 2025.03.01, Nr.9.

Šerelytė, Renata. Trys gyvybės žodžiai. – 2025.05.10, Nr. 19.

Šerelytė, Renata. Ugnies rožė. – 2025.02.08, Nr.6.

Šerelytė, Renata. Vasara grėžiasi. – 2025.07.12, Nr.28.

Fotografija, pavidas

Klimavičiūtė, Armanda. Algimanto Kunčiaus susitikimai. – 2025.03.15, Nr.11.

Kaktavičius-Peleckis, Leonas. Viltie, išsipildyk! – 2025.04.26, Nr.17.

Petraitytė, Astrida. Kultūrinio paveldo lobiai Kuršių nerijoje – ar atrasime? – 2025.09.06, Nr.31. – 2025. 09.13, Nr.32.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Apie Viekšnių garsenybes. – 2025.04.05, Nr.14. – 2025.04.12, Nr.15.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. „Atviros dienos kaime“. – 2025.05.24, Nr.21.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Gramfonų muziejus. – 2025.03.08, Nr.10.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Mažeikių miesto muziejus, „Užpelkių medus“ ir Plinkšių šikšnosparnis. – 2025. 03.29, Nr.13.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. „Pauliankos karčema“ Krakiuose. – 2025.04.19, Nr.16.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Paliesiaus dvaras – edukacijos centras. – 2025.10.25, Nr.38.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Pavirvytės dvaras ir jo sodyba: anksčiau ir dabar. – 2025.04.19, Nr.16.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Raganų muziejus Utenos rajone. – 2025.06.07, Nr.23.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Utenos žirgynas. – 2025.05.31, Nr.22.

Vaškevičius, Algis. 33 fotografų žvilgsnis į Lietuvos kraštovaizdį. – 2025.12.27, Nr.47.

Vaškevičius, Algis. Istorinių fotografijų kalba - apie aktyvias visuomenės moteris. – 2025.06.21, Nr.25.

Vaškevičius, Algis. Prisimenamas Lietuvos kariuomenės karininkas ir fotografas Medardas Vasiliauskas. – 2025. 01.11, Nr.2.

Istorija

Abromavičius, Stanislovas. Morkūno spaustuvė Kaune. – 2025. 11.15, Nr.41.

Abromavičius, Stanislovas. Šilėnų kaimo istorija. – 2025.07.19, Nr.29.

Abromavičius, Stanislovas. Šventų giesmių giedojimas. – 2025.09.27, Nr.34. – 2025. 10.04, Nr.35.

Abromavičius, Stanislovas. Žaslių ir Papartėlių pradžios mokyklų steigimas. – 2025.01.04, Nr.1.

Lietuva prieš mirtiną pavojų. Prezidento Antano Smetonos atsiminimai. – 2025.07.26, Nr.30.

Petraitytė, Astrida. Spalvingasis Rygos istorijos puslapis – Melngalvju nams. – 2025. 04.05, Nr.14.

„Vilniaus radijas“ Amerikoje. Rūtos Kupetytės pasakojimą užrašė Vitalius Zaikauskas. – 2025.03.01, Nr.9.

Knygos

Abromavičius, Stanislovas. Knyga apie sutiktus ir išėjusius. – 2025.05.10, Nr.19.

Abromavičius, Stanislovas. Žvilgsnis į tolimą praeitį. – 2025. 11.29, Nr.43. – 2025.12.06, Nr.44.

Atminties archeologija: Juliaus Kelero poezijos rinkinys „arti Ukmergės“. – 2025.07.05, Nr.27.

Keleras, Julius. Katė, žvelgianti į filosofą. – 2025.12.13, Nr.45.

Keleras, Julius. Malkų gatvės vaikai. – 2025.07.19, Nr.29.

Keleras, Julius. „Sunaikinti“: apie paskutinę galimybę mylėti. – 2025.06.28, Nr.26.

Knygos. - 2025.09.20, Nr.33.

Naujos knygos. – 2025.11.29, Nr.43.

Petraitytė, Astrida. Dvaro kultūros puoselėta vaikystė. – 2025.04.26, Nr.17.

Petraitytė, Astrida. Šeimos nuotraukos, liudijančios Lietuvos istoriją. – 2025.05.03, Nr.18.

Šerelytė, Renata. Rudeninė knygų sriuba. – 2025.11. 08, Nr.40.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Garsiausias Lietuvos ir Lenkijos virtuvės šefas ir jo receptai R. ir A. Laužikų knygoje „Kuchmistras Janas Szyttleris ir vilnietiška XIX a. virtuvė“. – 2025.04.26, Nr.17.

Vaškevičius, Algis. Naujoje knygoje – apie nelengvus prezidento Antano Smetonos pasirinkimus. – 2025.03.15, Nr.11.

Kinas

Mendeikaitė, Ieva Marija. 2025 m. Šefildo dokumentinių filmų festivalis „Kur susitinka perspektyvos“. – 2025.07.05, Nr.27.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Galway filmų festivalis. – 2025.11. 29, Nr.43.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Kanadietiškojo kino istorija ir jos meistrai. – 2025.11.01, Nr.39.

Petraitytė, Astrida. Ir Ukrainos kinas liudija Gėrio kovą prieš Blogį. – 2025.03.08, Nr.10.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Algimanto Puipos filmo „Naktinis seansas“ premjera. – 2025.02.01, Nr.5.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Asmenybė, vienijanti tautas. – 2025.12.20, Nr.46.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Dokumentinio filmo „Galva“ premjera. – 2025.10.18, Nr.37.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Ir slogus, ir viltingas naujasis I. Jonyno filmas „Siena“. – 2025.12.20, Nr.46.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Ką žada 30 – asis „Kino pavasario“ gimtadienis. – 2025.02.22, Nr.8.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Keletas filmų apie gamtą ir žmogų „Nepatogaus kino“ festivalyje. – 2025.11.01, Nr.39.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Miko Suraučiaus legenda. – 2025.10.18, Nr.37.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Rimanto Kmitos romano „Pietinia kronikas“ ekranizacija. – 2025.02.15, Nr.7.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Šiųmetė „Scanorama“ kviečia įsiklausyti į save. – 2025.11.01, Nr.39.

Vasiliauskaitė-Rožukienė,Laimutė. Šventinė dovana vilniečiams Vyriausybės rūmuose. – 2025.01.04, Nr.1.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Tarptautinio Vilniaus trumpųjų filmų festivalio 18-asis gimtadienis. – 2025.02.08, Nr.6.

Vaškevičius, Algis. Varšuvos kino festivalyje – lietuviškų filmų premjeros. – 2025. 11. 01, Nr. 39.

Literatūra

Abromavičius, Stanislovas. Birutės Pūkelevičiūtės archyvas saugomas Kaune. – 2025.12.13, Nr.45.

Abromavičius, Stanislovas. Nauji Jono Aisčio atminimo įamžinimo puslapiai. – 2025.06.14, Nr.24. – 2025.06.21, Nr.25.

Čepurna, Giedrius. Jau skamba jubiliejiniai „Varpai“. – 2025.12.20, Nr.46.

Gimbutas, Živilė. Kazio Bradūno „Dainiaus laiškai“. – 2025.02.08, Nr.6. – 2025.02.15, Nr.7. – 2025.02.22, Nr.8.

Juozaitis, Arvydas. Pakeliui į jubiliejinį numerį. – 2025.01.11, Nr.2.

Kemp, Geoff. Kas slypi už žodžių. – 2025.05.10, Nr.19.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Neil Gaiman: fikcija – melas, leidžiantis pažinti tiesą. – 2025.11.15, Nr.41.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Thomas Hardy – gyvenimo istorija, darbai ir palikimas. – 2025.11.08, Nr.40.

Petraitytė, Astrida. Galimybė artimiau pažinti Violetą Palčinskaitę. – 2025.02.01, Nr.5.

Petraitytė, Astrida. Pagerbimo nusipelnęs Martyno Mažvydo pusbrolis Baltramiejus Vilentas. – 2025.11.29, Nr.43.

Vanagas, Rimantas. Apie kultūros pokyčius, varnas bei kitas keistenybes. – 2025.02.08, Nr.6.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. „Gražiausios Metų knygos 2024“ nugalėtojai. – 2025.03.08, Nr.10.

Nukelta į 8 psl.

2025 metų „Kultūros“ turinių rodyklė

Atkelta iš 7 psl.

Menas

Mendeikaitė, Ieva Marija. 2025 m. Venecijos architektūros bienalė „Fragmented Futures.“ – 2025.06.28, Nr.26.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Vaizdo žaidimai – naują formą realybėje įgaunantis konceptas. – 2025.05.10, Nr.19.

Simėnienė, Nomedą. „Migruojantys paukščiai“ Kupiškėje. – 2025.09.06, Nr.31.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Baletas „Tuščias atsargumas“ (La fille mal gardee) premjera LNOBT. – 2025.05.31, Nr.22.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Legendinis baletas „Kopelija“ atgimė naujai. – 2025.12.13, Nr.45.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. „Piaf“ – baletas apie Prancūzijos simbolį. – 2025.04.12, Nr.15.

Mikalojui Konstantinui Čiurlioniui – 150 Antanaitienė, Raminta. Prisimenant Mikalojų Konstantiną Čiurlionį. – 2025.02.08, Nr.6.

Petraitytė, Astrida. Jubiliejinės mozaikos „akmenėlis“ – pažintis su pirmąja M. K. Čiurlionio kūrinių plokštele. – 2025.10.11, Nr.36.

Petraitytė, Astrida. M. K. Čiurlionis Pirmojoje lietuvių dailės parodoje. – 2025.06.21, Nr.25.

Petraitytė, Astrida. Netikėtas čiurlionistikos radinys – Ratnyčios bažnyčios vargonai. – 2025.06.07, Nr.23.

Petraitytė, Astrida. Visuomenei prisistatė M. K. Čiurlionio menų mokyklos šokėjai. – 2025.03.01, Nr.9.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. 70-osios laidos abiturientų opera – „Jūratė ir Kastytis“ M. K. Čiurlionio 150-osioms metinėms. – 2025.01.18, Nr.3.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. „Džiazo priešpiečiai paskui Čiurlionį“ - 2025.05.10, Nr.19.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Jubiliejinis koncertas „Čiurlionio visata“. – 2025.10.11, Nr.36.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Nuskambėjo IX Vilniaus fortepijono festivalis „Diptikas Čiurlioniui.“ – 2025.12.06, Nr.44.

Vaškevičius, Algis. M.K.Čiurlionis – nuo Lenkijos iki Pamyro kalnų ir tolimų planetų. – 2025.05.01, Nr.18.

Vaškevičius, Algis. Neaprepiamas M. K. Čiurlionio pasaulis: nuo gelmių iki kosmoso platybių. – 2025.04.12, Nr.15.

Vaškevičius, Algis. „Pamėklių giesmės“ sujungė M.K.Čiurlionį ir šiuolaikinį meną. – 2025.10.18, Nr.37.

Vaškevičius, Algis. Vienos dienos paroda pagerbtas didysis M. K. Čiurlionis. – 2025.09.13, Nr.32.

Muzika

Mendeikaitė, Ieva Marija. Elektroninės muzikos vakarai Belgijoje. – 2025.02.08, Nr.6.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Legendinės britų grupės „Oasis“ sugrįžimas. – 2025.07.12, Nr.28.

Nomicaitė, Rita. Laisvės gynėjų dienos paminėti. „Ir kur dabar esi?“ – 2025.01.25, Nr.4.

Petraitytė, Astrida. XVIII amžiaus muzikinės atvertys. – 2025.12.13, Nr.45.

Petraitytė, Astrida. Giesmėmis šlovinant Prisikėlusįjį. – 2025.04.19, Nr.16.

Petraitytė, Astrida. Kultūros renginiai koncertų salėje „Organum“. – 2025.10.25, Nr.38. – 2025.11.01, Nr.39.

Petraitytė, Astrida. Muzikos salono „Organum“ kalendarinė tradicijos. – 2025.01.04, Nr.1.

Petraitytė, Astrida. Laisvės gynėjų pagerbimas šv. Kotrynos bažnyčioje „Dainos laisvei“. – 2025.01.25, Nr.4.

Petraitytė, Astrida. Vasaros koncertų atvirose erdvėse žavesys. – 2025.07.19, Nr.29.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Giedraus Kuprevičiaus poetinė oratorija „Amžinoji šviesa“. – 2025.01.25, Nr.4.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. E. Medekšaitės premjera „Prakanda“ ir šiuolaikinis Lenkijos muzikos ansamblis „Kwartludium“. – 2025.11.01, Nr.39.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Floridos jaunimo choras „Manatee High School“ – šv. Jonų bažnyčioje. – 2025.06.21, Nr.25.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Kamerinių ansamblių žvaigždžių fiesta Vilniaus festivalyje. – 2025.06.28, Nr.26.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Legendinio estų kompozitoriaus Arvo Parto jubiliejui. – 2025.11.15, Nr.41.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. LNOBT – Wolfgango A. Mozarto opera „Don Žuanas“. – 2025.03.22, Nr.12.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Leon Gurvitch „Anne Frank siuitos“ premjera Lietuvoje. – 2025.10.11, Nr.36.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Naujasis Lietuvos nacionalinio operos ir baletų teatro sezonas. – 2025.09.27, Nr.34.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Netikėta Lietuvos valstybinio simfoninio orkestro dovana vilniečiams prie Kudirkos paminklo. – 2025.10.04, Nr.35.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Pasaulinio garso kontratenoras Jakub Jozef Orlynski pirmą kartą Lietuvoje. – 2025.10.04, Nr.35.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. „Suvenyrai Mamai. Mozartas“ Vilniaus Senajame teatre. – 2025.05.10, Nr.19.

Zaikauskas, Vitalius. Opera „Lietuviai“ – mūsų protėvių laisvės daina. – 2025.09.20, Nr.33.

Poezija

Andriekus, Leonardas. – 2025.11.15, Nr.41.

Baltrušaitis, Jurgis. – 2025.10.25, Nr.38.

Brazdžionis, Bernardas. – 2025.04.19, Nr.16. – 2025.04.26, Nr.17.

Cieškaitė, Gražina. – 2025.07.19, Nr.29. – 2025.12.27, Nr.47.

Degutytė, Janina. – 2025.01.04, Nr.1. – 2025.12.20, Nr.46.

Drungytė, Erika. – 2025.06.07, Nr.23.

Jakas, Austėja. – 2025.05.24, Nr.21.

Jakštas, Jonas. – 2025.09.13, Nr.32.

Jasponytė, Jurgita. – 2025.05.24, Nr.21.

Jonauskas, Stasys. – 2025.06.14, Nr.24. – 2025.06.21, Nr.25. – 2025.09.13, Nr.32.

Jonuškaitė, Birutė. – 2025.01.25, Nr.4.

Juškaitis, Jonas. – 2025.12.20, Nr.46.

Kajokas, Donaldas. – 2025.10.25, Nr.38.

Kaplinskis, Jaanas. – 2025.09.13, Nr.32.

Kaziela, Vytautas. – 2025.11.29, Nr.43.

Keleras, Julius. – 2025.09.06, Nr.31.

Mackus, Algimantas. – 2025.05.10, Nr.19. – 2025.12.20, Nr.46. – 2025.12.27, Nr.47.

Marcinkevičius, Justinas. – 2025.09.13, Nr.32.

Marčėnas, Aidą. – 2025.02.01, Nr.5. – 2025.03.01, Nr.9. – 2025.04.12, Nr.15. – 2025.05.17, Nr.20. – 2025.05.24, Nr.21. – 2025.09.13, Nr.32. – 2025.09.27, Nr.34. – 2025.11.29, Nr.43. – 2025.12.06, Nr.44.

Martinaitis, Marcelijus. – 2025.05.31, Nr.22. – 2025.06.28, Nr.26. – 2025.07.12, Nr.28. – 2025.11.01, Nr.39.

Mezginaitė, Elena. – 2025.12.27, Nr.47.

Mikuta, Algimantas. – 2025.09.13, Nr.32.

Mykolaitis-Putinas, Vincas. – 2025.01.11, Nr.2. – 2025.01.25, Nr.4. – 2025.04.19, Nr.16. – 2025.10.25, Nr.38.

Nastaravičius, Mindaugas. – 2025.05.24, Nr.21. – 2025.06.27, Nr.23.

Navakas, Kęstutis. – 2025.01.18, Nr.3. – 2025.02.08, Nr.6. – 2025.02.22, Nr.8. – 2025.10.18, Nr.37.

Nyka-Niliūnas, Alfonsas. – 2025.09.06, Nr.31.

Petrulis, Tomas. – 2025.05.24, Nr.21.

Puišytė, Aldona Elena. – 2025.07.05, Nr.27.

Radauskas, Henrikas. – 2025.03.08, Nr.10. – 2025.09.13, Nr.32. – 2025.11.08, Nr.40.

Rilke, Rainer Maria. – 2025.12.13, Nr.45.

Selelionis, Eduardas. – 2025.10.25, Nr.38.

Sirowitz, Hall. – 2025.07.26, Nr.30.

Skablaukaitė, Jolita. – 2025.03.15, Nr.11. – 2025.12.27, Nr.47.

Stankus, Vytautas. – 2025.05.24, Nr.21.

Sutema, Liūnė. – 2025.07.26, Nr.30.

Stacevičius, Stasys. – 2025.09.13, Nr.32.

Szymborska, Wisława. – 2025.09.20, Nr.33.

Strielkūnas, Jonas. – 2025.04.05, Nr.14. – 2025.05.03, Nr.18. – 2025.07.19, Nr.29. – 2025.09.13, Nr.32. – 2025.10.11, Nr.36.- 2025.10.25, Nr.38.

Širvytė, Giedrė. – 2025.09.13, Nr.32.

Šimkus, Vladas. – 2025.03.22, Nr.12.

Šimkutė, Lidija. – 2025.05.10, Nr.19.

Šlaitas, Vladas. – 2025.02.15, Nr.7. – 2025.11.15, Nr.41.

Teišerskytė, Dalia. – 2025.10.25, Nr.38.

Trakl, Georg. – 2025.10.25, Nr.38.

Trimakas, Kęstutis A. – 2025.07.12, Nr.28.

Tulauskaitė, Gražina. – 2025.04.26, Nr.17.

Vaičiūnaitė, Judita. – 2025.03.22, Nr.12. – 2025.11.22, Nr.42. – 2025.12.27, Nr.47.

Valenta, Alvydas. – 2025.01.04, Nr.1.

Pokalbiai

Kaufmann, Baublytė Rūta. „Vasara Žaliakalnyje“ ir lietuviškos situacijos iš toliau. Kalbino Laimutė Adomavičienė. – 2025.03.15, Nr.11.

Stiprybė išlikti lietuviu. Vilną Kavą ir Rasą Sage kalbina Renata Šerelytė. – 2025.06.14, Nr.24.

Proza

Daujotytė, Viktorija. Kai rašai, nebijai. Ištrauka. – 2025.01.11, Nr.2.

Dumbrytė, Ieva. Negrįžtantys. Ištrauka. – 2025.04.12, Nr.15.

Keleras, Julius. Dvi novelės. – 2025.01.18, Nr.3.

Keleras, Julius. Laimingas bilietas. – 2025.01.25, Nr.4.

Keleras, Julius. Kažkas sugadino. – 2025.07.12, Nr.28.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Dvi novelės. – 2025.11.08, Nr.40.

Sokolovaitė, Ieva Marija. Pozuotoja. Ištrauka. – 2025.04.19, Nr.16.

Sauka, Mykolas. Kambarys. Ištrauka. – 2025.05.01, Nr.18.

Skomantas. Jundos lemtis. Ištrauka. – 2025.05.31, Nr.22.

Vilimaitė, Bitė. Dvi novelės. – 2025.11.01, Nr.39.

Zylė, Kotryna. Mylimi kaulai. Ištrauka. – 2025.04.05, Nr.14.

Žiūra, Darius. Diseris. Ištrauka. – 2025.04.26, Nr.17.

Renginiai

Benamis, Jonas. Trijų Karalių premija. – 2025.01.11, Nr.2.

Gurauskienė, Živilė. Jubiliejiniam renginyje – poetinio žodžio kelionė magiškosiomis kūr grindomis. – 2025.05.17, Nr.20.

Klimavičiūtė, Armanda. Nacionaliniai architektūros apdovanojimai 2025. – 2025.06.28, Nr.26.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Metų knygos rinkimai 2024. – 2025.05.17, Nr.20.

Petraitytė, Astrida. Adomo Mickevičiaus bibliotekoje – „Kalėdos pas Budenbrokus.“ – 2025.12.20, Nr.46.

Petraitytė, Astrida. Asmeninės preferencijos. – 2025.03.29, Nr.13.

Petraitytė, Astrida. Įžanga į Kultūros naktį Vilniaus paveikslų galerijoje. – 2025.06.28, Nr.26.

Petraitytė, Astrida. Paliudijant: lietuviai – daininga tauta! – 2025.02.22, Nr.8.

Petraitytė, Astrida. Su Kukučiu į Knygų mugę. – 2025.03.08, Nr.10. – 2025.03.15, Nr.11. – 2025.03.22, Nr.12.

Petraitytė, Astrida. Šventiniai liepos 6-osios momentai. – 2025.07.12, Nr.28.

Petraitytė, Astrida. Tradicinė netradicinės tematikos Adolfo Damušio demokratijos studijų centro konferencija. – 2025.07.05, Nr.27.

Petraitytė, Astrida. Vilniaus senamiesčio atnaujinimo agentūros edukacijos. – 2025.11.22, Nr.42.

Šerelytė, Renata. Liudo Dovydėno premija – Ieva Marijai Sokolovaitėi. – 2025.09.27, Nr.34.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Paroda „Lie-tuva ir Čekija: nuo santykių atnaujinimo iki glaudaus diplomatinio bendradarbiavimo“. – 2025.06.14, Nr.24.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Pasivaikšči-jimai Kultūros naktyje Vilniuje. – 2025.06.21, Nr.25.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Septyniolik-mečiai: anuomet (1955 m.) ir dabar (2025 m.). – 2025.05.03, Nr.18.

Vasiliauskaitė-Rožukienė, Laimutė. Vidmos Wait paroda „Kolekcija nuo Vilniaus iki Dubajaus“. – 2025.02.15, Nr.7.

Vaškevičius, Algis. „Argentinai lietuviai: išvykimai ir sugrįžimai“. – 2025.06.07, Nr.23.

Vaškevičius, Algis. Apie idėjas – ir kuriančias, ir griauančias. – 2025.10.11, Nr.36.

Vaškevičius, Algis. Dailininko Pablo Picasso muziejai jo gimtinėje traukia turistus iš viso pasaulio. – 2025.10.25, Nr.38.

Vaškevičius, Algis. Druskininkai Lietuvos kultūros sostinės titulą perdavė Kėdainiams. – 2025.11.29, Nr.43.

Vaškevičius, Algis. Druskininkuose gimusio litvakų menininko Žako Lipsco darbai pirmąkart sugrįžo į gimtinę. – 2025.07.12, Nr.28.

Vaškevičius, Algis. Gražiausia Lietuvos geležinkelio stotis mini savo 100- metį. – 2025.03.01, Nr.9.

Vaškevičius, Algis. Iškilmingai paminėtas Felikso Vaitkaus skrydžio per Atlantą 90-metis. – 2025.10.04, Nr.35.

Vaškevičius, Algis. Iš New Yorko į Vilnių attelia-vusios riedlentės – meno kūriniai. – 2025.05.10, Nr.19.

Vaškevičius, Algis. Kauno įgulos bažnyčiai (saborui) – 130 metų. – 2025.04.05, Nr.14.

Vaškevičius, Algis. Kauną papuošė nauji įspūdingi meno kūriniai. – 2025.11.22, Nr.42.

Vaškevičius, Algis. Kaune – lietuvių kilmės meni-ninkės iš Amerikos darbų paroda. – 2025.12.20, Nr.46.

Vaškevičius, Algis. Kauno rajono muziejus tęsia pažintį su litvakų menininkų kūryba. – 2025.04.26, Nr.17.

Vaškevičius, Algis. Kauno rotušė po rekonstrukcijos vėl laukia lankytojų. – 2025.03.22, Nr.12.

Vaškevičius, Algis. Kolekcionierius sukaupė dešimtis tūkstančių kalendorių. – 2025.06.28, Nr.26.

Vaškevičius, Algis. Lietuviškos mados istorija: nuo XIX amžiaus iki mūsų dienų. – 2025.02.08, Nr.6.

Vaškevičius, Algis. Lietuvoje minimi ANBO ir aviacijos linijų metai. – 2025.01.25, Nr.4.

Vaškevičius, Algis. Minimas Lietuvos didžiosios kunigaikštienės Birutės draugijos įkūrimo 100-metis. – 2025.11.08, Nr.40.

Vaškevičius, Algis. Minint trečiąsias karo Ukrainoje metines – „Nepalaužiamas kodas.“ – 2025.03.08, Nr.10.

Vaškevičius, Algis. Minimos 120-osios su Amerika glaudžiai susijusio kūrėjo Stasio Ušinsko gimimo metinės. – 2025.06.14, Nr.24.

Vaškevičius, Algis. Muzikos festivaliai garsina Sūduvos sostinę. – 2025.09.20, Nr.33.

Vaškevičius, Algis. Pagerbtas partizanų generolas Jonas Žemaitis-Vytautas. – 2025.12.06, Nr.44.

Vaškevičius, Algis. Paroda apie „Titaniką“ keliauja per pasaulį ir tebejaudina lankytojus. – 2025.04.19, Nr.16.

Vaškevičius, Algis. Paroda pristato Lietuvos karo inžinerijos raidą. – 2025.05.31, Nr.22.

Vaškevičius, Algis. Parodoje – apie Lietuvos ir JAV karinio bendradarbiavimo istoriją. – 2025.07.05, Nr.27.

Vaškevičius, Algis. Paroda, nukelianti į vaikystę vėlyvuju sovietmečiu. – 2025.01.04, Nr.1.

Vaškevičius, Algis. Paroda apie Joną Jurašą – jo vaikystės ir jaunystės mieste Marijampolėje. – 2025.03.29, Nr.13.

Vaškevičius, Algis. Pasakojimai apie batus atskleidžia partizaninės kovos ypatybes. – 2025.09.06, Nr.31.

Vaškevičius, Algis. Penkioliktoji „Kauno bienalė“ menu užplėdė įvairias Kauno erdves. – 2025.09.27, Nr.34.

Vaškevičius, Algis. Šimtas metų pirmajam lėktuvo ANBO skrydžiui. – 2025.07.26, Nr.30.

Vaškevičius, Algis. Unikali menininkės Kazės Zimblytės kūryba atrandama iš naujo. – 2025.05.17, Nr.20.

Vaškevičius, Algis. Vienintelis Europoje medinių instrumentų festivalis „Medynės“ vėl džiugino muzikos mylėtojus. – 2025.11.15, Nr.41.

Vaškevičius, Algis. Varšuvos modernaus meno muziejų suprojektavo amerikiečių architektai. – 2025.05.24, Nr.21.

Vaškevičius, Algis. „Viskas yra pradžia“: apie Jono Meko muzikinį pasaulį. – 2025.02.15, Nr.7.

Kita

Atsiprašymas. – 2025.09.27, Nr.34.

Biliūnas, Mykolas. Žurnalo „Lietuvos bajoras – 2024 (31)“ puslapiuose – daug praeities ir dabarties įžymybių. – 2025.12.06, Nr.44.

In memoriam. Rima Kašubaitė-Binder. – 2025.12.27, Nr.47.

Peleckis-Kaktavičius, Leonas. Jauniausio autoriaus – pirmasis jubiliejus. – 2025.09.20, Nr.33.

Kultūros kronika. – 2025.07.12, Nr.28.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Kolumbijos gėrybės. – 2025.01.25, Nr.4.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Portveinas, Pastel de Nata ir kiti portugališkojo rojaus malonumai. – 2025.06.21, Nr.25.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Salkantay takas arba penkios dienos iki septintojo pasaulio stebuklo – Maču Pikču. – 2025.01.18, Nr.3.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Trys sesutės, menančios Kanmoro miestelio istoriją. – 2025.10.25, Nr.38.

Mendeikaitė, Ieva Marija. Vakarietiškosios linksmybės: Calgary Stampede. – 2025.11.22, Nr.42.

Vanagas, Rimantas. Apie kaimyną Joną „banditų karalių“ ir žilvitį svyruoklį. – 2025.03.29, Nr.13. – 2025.04.05, Nr.14. – 2025.04.12, Nr.15.

Vanagas, Rimantas. Dar vienas P.S. „Eilėraščių spąstams“. – 2025.10.11, Nr.36.

Vanagas, Rimantas. Eilėraščių spąstai. – 2025.09.13, Nr.32. – 2025.09.20, Nr.33. – 2025.09.27, Nr.34. – 2025.10.04, Nr.35.

Žoromskis, Gediminas. Lietuvos bajorai mini atkūrimo 30-metį. – 2025.01.04, Nr.1.

Parengė
Renata Šerelytė